

navnlig da i det her omhandlede Tilfælde med Hensyn til Girtshals Baadehavn, idet man nemlig maa erkjende, at Forholdet paa Sjællands Vestkyst er af en særegen Natur, og at det vil være af Interesse for Staten at faae konstateret, hvorvidt et Anlæg af den Besskaffenhed kan staa sig paa Vestkysten. Dermed er ikke sagt, at, fordi et saadant Bidrag bliver ydet her, skulde man have rakt den første Finger til et større Anlæg, som ogsaa har været paa Tale, nemlig af en stor Havn paa vedkommende Sted; det sker kun for at faae en Prøve gjort over, hvorvidt et saadant Anlæg overhovedet kan staa sig paa Vestkysten, et Spørgsmaal, hvis Besvarelse er af megen Interesse for det Offentlige i Almindelighed. Naar man imidlertid ikke havde troet at burde fremkomme med Forslag i den omtalte Retning, er Grunden her til den, at en saadan Bevilling jo ingenlunde kunde komme til Udgift i det Finantsaar, for hvilket Tillægsbevillingen gjælder; det vilde i alt Fald kun kunne ske i det følgende Finantsaar, men da Finantsloven jo nu er gaaet fra os, vil det være for sent at reise Spørgsmaalet for det Finantsaar. Man er imidlertid enig om, at et Forslag af den Natur vil kunne vente at finde Tilslutning hos Udvalget og forhaabentlig ogsaa hos det høje Thing, men det kommer igjen ad Aare paa Finantsloven for det næstfølgende Finantsaar. Jeg skal dertil sige efter udtrykelig Anmodning fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Sungersen), som er forhindret i at være til Stede i Dag, at det havde været hans Hensigt at stille et saadant Vædringsforslag til Tillægsbevillingsloven, men at han af de Hensyn, som have været veiledende for Udvalget, har afholdt sig derfra i Tilid til, at denne Sag maa finde sin endelige Ordning ad Aare. Den samme Betragtning kan imidlertid gjøres gjældenbe overfor Laanet til Listed Baadehavn, idet det ikke der dreier sig om Bevillingen af en Udgift, som kun vil kunne finde Sted i et følgende Finantsaar, men om Udbetalingen af et Laan, som meget vel vil kunne udføres i Henshold til Tillægsbevillingsloven for indeværende Finantsaar. — Endelig skal jeg nævne det Forslag, som er stillet under Nr. 85, og som gaar ud paa at yde et Tilskud af 10,000 Kr. til Komiteen for Danmarks Deltagelse i Pariserudstillingen. Desangaaende foreligger der et Andragende fra Komiteen; det er i Henshold dertil, at Udvalget stiller Forslaget, og man er ogsaa enig derom med den høitærede Minister, idet denne selv har udtalt, at han ønskede, at Udvalget stillede Forslaget, som han da vilde tiltræde. Dette Forslag motiveres ved, at der i den Bevilling, som i sin Tid blev givet til Danmarks Deltagelse i den nævnte Udstilling, ikke var taget Hensyn til Muligheden af at faae de danske Heste- og Kvægracer repræsenterede paa den, idet der fra Begyndelsen ikke var paatenkt afholdt noget Verdensdyrskue. En

Plan dertil er imidlertid nu kommen frem, og Komiteen ønsker da at kunne lade Danmark repræsenteres ogsaa paa denne Del af Udstillingen, ligesom ogsaa Udvalget erkjender, at Meget kunde tale derfor, og at det kunde være af Interesse for Heste- og Kvægdprætningen her i Landet, om Danmark i dette Punkt kunde blive repræsenteret paa hensigtsmæssig Maade. Jeg skal dog tilføje, at det ikke er Komiteens Mening at give Private Leilighed til i Paris at udfille deres Heste og Kvæg, men kun ved skjønsmat Udvalg at faae danske Heste- og Kvægracer repræsenterede, hvad der vistnok ogsaa maa anses som den rigtigste Maade at bringe Sagen til Udførelse paa. — Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de af Udvalget eller rettere af dets Flertal stillede Vædringsforslag, idet jeg skal afvente, hvad det ærede Mindretal vil fremføre med Hensyn til sin Del af Betænkningen, som jeg da forbeholder mig senere at svare paa.

Finantsministeren (Estrup): Den ærede Ordspøtter har allerede gjort opmærksom paa, at det er en forholdsvis lille Del af de paa Tillægsbevillingsforslaget opførte Poster, som have Karakteren af at være egentlige Tillægsbevillinger, og disse egentlige Tillægsbevillinger ere, i alt Fald for den allerførste Del, tiltraadte af Udvalgets Flertal. Den langt overveiende Del af Posterne paa Forslaget ere jo Gjenbevillinger — om jeg ikke huster feil, til et Beløb af 2,900,000 Kr. Disse Bevillinger modsætter Udvalgets Flertal sig ikke, og der er altsaa for mig ikke nogen Anledning til at udtale mig om dem. En anden og betydelig Del af Forslaget falder ind under Begrebet: Efterbevillinger, det vil sige Beløb, som allerede ere afholdte, før Tillægsbevillingen blev begjæret. Med Hensyn til disse Efterbevillinger stiller Udvalgets Flertal sig saaledes, at en Del af dem indstiller det til Thingets Vedtagelse, en anden og ikke ubetydelig Del af dem ønsker det derimod henvist til Behandling ved Statsrevisionen. Jeg skal ikke indvende det Mindste mod denne Hensvisning. Det forekommer mig og er altid forekommet mig at være det i og for sig Naturlige og Rigtige, at Udgifter, der ere afholdte uden forudgaaet Bevilling, passere Statsrevisionen, før de komme til Thingets Afgjørelse; det finder jeg i for sig rigtigt. Jeg vilde altsaa heller ikke have indvendt Noget mod, om samtlige Efterbevillinger vare paa den Maade blevne henviste til Statsrevisionens Behandling; men det forekommer mig rigtigt nok, at denne Deling — for mig staar den som noget Vilkaarligt — mellem saadanne Efterbevillinger, som Udvalget har indstillet til Vedtagelse, og andre, som den har indstillet til Behandling ved Statsrevisionen, temmelig naturligt maa føre til, at fremtidige Udgifter, der ere afholdte uden særlig Bevilling,